



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv**

**More, Henry**

**Avdomari, 1660**

Ad postulationem responsio. n. 8.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38320**

qui huc vsque nullo modo adduci potuerunt vt publicis prædictis precibus & Concionibus interessent; magnopere edoceri postulant quid ijs faciendum censeant viri pij & docti. Nam si nullo animæ periculo, aut nulla Dei offensione publico Regni sui decreto parere & obedire liceat, libenter id fecerint; Contra verò si quod in hac re periculum sit salutis æternæ aut læsæ Diuinæ Maiestatis, quiduis perpeti decreuerunt potius quam quidquam agere aut permittere vnde Deum offensum iri aut iratum intelligant. Hæc quæstio cum multas pias & Religiosas Conscientias exerceat & cõturbet, rogandi estis omnes per viscera misericordiæ, & caritatis quam Chriftus à suis omnibus exigit vt eam palam & dilucidè quam primum expediatis quâ multi in hoc regno implicati torquentur.

VII. Quod hæc Charta complectitur nullius nomine singulariter profertur, quia non ad vnum aliquem pertinet, quod hic petitur, sed ad omnes ferè Nobiles quos Anglia habet Catholicos, quibus iam multis modis pericula intentantur. His vniuersis in tua Illustrissima Dominatione magna auxiliij spes affulget, si eadem vel Dei, vel Nobilitatis respectu agere dignabitur cum amicis quos in Concilio habet Tridentino, vt huic quæstioni, quæ totius Nobilitatis nomine hic adiuncta est, responsum maturum & deliberatum accommodetur, & huc commodè tuæ dominationis operâ perferatur; in quo hand dubiè acquiescent perturbatæ nunc Conscientiæ, si ex te tam sancto & nobili Patre certiores fieri possint quid patres de hac re iudicent; quamquam fortassis tutum non fuerit hanc quæstionem publicè in Concilio proponi nè res diuulgata nostrorum protestantium animos exacerbet, & aliquibus periculum acceleret, nisi tuæ prudentiæ aliter videatur. Ideo tua prudentia consultius fecerit si ita cum electis quibusdam hanc causam egerit, vt quod ipsi in hac causa (pijsissimis & doctissimis Theologis consultis) significarint, id perinde valeat ac si vniuersi patres sententiæ dixissent. Caterum hoc totum Tuæ Dominationis iudicio ac arbitrio relinquere satis sit, vt ipsa quod magis in rem esse prospiciet, id libere agat. Qui in Anglia nunc sunt Theologi partim metuunt, partim variè respondent: ideò planè omnibus satisfaciet quod Te procurante ex Tridento huc respondebitur.

VIII. Pro quo vestro tam firmo, Christiano, & verè Religioso animo non possumus non D.O.M. summas agere gratias, & vobis maximopere gratulari. Etsi enim calamitatum vestrarum sensus cunctos vehemèter tangat & cruciet (vt Christiana caritas hortatur, quæ tã arcto necessitudinis vinculo omnes deuinctos & constrictos tenet vt mutua efficiat membra, atque ita fratrum commoda atque incommoda non aliena sed propria ducat) in illis tamen est non minima consolatio quod calamitosi temporibus istis, & in eo potissimum regno in quo fides ac Religio iacent, cernimus nullo iniuriarû concursu, aut metu vi, Caritatis vestræ ardorem aut fidem conuelli, aut constantiam labefactari, quinimo eos vos esse qui in tanta rerum confusione, molestiarumque turbulentissima tempestate nunquam curaueritis genua ante Bâal, non sine

Ad postulationem  
responsum

1580. magna diuini nominis Christianæque Disciplinæ gloria. Ne igitur vester hic constans animus, qui nullis incommodis ad impietatem torqueri flectiue vnamquam potuit, fallacibus rationibus ad vestram perniciem comparatis, aut diuinæ legis ignoratione pietatisuè simulatione deciperetur, & munere quod sustinemus dignum, & Christiani hominis officium debitum existimauius vestris pijsissimis optatis morem gerere, causamque vestram examinandam accuratè, diligenter, maturèque commisimus grauissimis quibusdam Patribus ac Reuerendissimis Dominis Archiepiscopo Braccharensi, Archiepiscopo Lausanensi, Episcopo Conimbricensi, Episcopo Leytinensi, Reuerendo Patri Iacobo Laynez Generali Societatis *Iesu*, Magistro Fratri Petro de Soto, quem arbitramur vobis & facie & nomine notissimum, Domino Georgio de Atayde, Magistro Fratri Francisco Foreiro, Doctore Melchiori Cornelio, Iacobo Payua de Andrada item Doctore: quorum omnium Religio, pietas, & eruditio certissimis est testimoniis explorata, quorumque sententias nostro etiam iudicio comprobatas, non dubitamus, quin sententiæ totius Sacri Concilij instar sitis meritò habituri. Neque enim vestris rationibus putauimus expedire, causam hanc ad omnium Patrum conuentum referri.

IX. Hi igitur Patres ac Theologi quibus hæc Prouincia data est, cum saepe conuenissent, atque diligenter & circumspèctè diuina oracula, & Sanctorum Patrum sententias & instituta deliberando euoluissent, communibus suffragiis concluderunt, minimè vobis sine scelere, diuinæque indignatione licere eiusmodi hæreticorum precibus, illorumque concionibus interesse, ac longè multumque præstare quæuis atrocissima incommoda perpeti, quam in profligatissimis sceleratissimisque ritibus quouis signo consentire. Cum enim impia lex in animarum exitium lata & schisma confirmare, & Ecclesiæ Catholice integritatem, Romanæque sedis (quæ à Christo est summus Ecclesiæ suæ vertex in terra præfinita) nefariè auctoritatem conuellere, & labefactare molitur, quicumque iniquæ legi paret, illam (quoad eius fieri potest) tacita consensione approbat, in eandemque conspirat, atque eiusdem Schismatis particeps fit. Si enim vetera Ecclesiæ monumenta retinueritis, Sanctorumque Patrum scripta accuratè ac studiose euolueritis, facillè intelligetis non minori studio semper Catholicos viros hocce Hæreticorum conuentus ac ritus quàm hæreticam ipsam etiam cum certissimo capitis periculo declinasse, vt qui erant persuasi non posse hæresis notam subterfugere qui ad ritus & preces hæreticis peculiare conuenirent. Vt enim vetustissimum Machabæorum interitum omittam qui præclaram mortè occubuerunt nè nefarijs Antiochi conatibus in diuinæ legis labem paratis obtemperarent, si eorum quæ diuus Athanasius scribit de calamitatibus quas suâ ætate Ecclesia Christi sub Arianis perpessa est memoriam repetatis, videbitis quot non solum ex Episcopis, sed ex Laicis quoque hominibus ingentem malorum eladem sustinuerunt, accerbissimisque mortis generibus interierunt, nè in Ecclesijs hæreticorum sacris Mysterijs diuinisque ceremonijs adessent, quamuis eo tempore in his peragendis

vete-